

CHƯƠNG MỘT

SỐ PHẦN

Tòa dinh thự trắng toát, đồ sộ, nằm trong khu cư xá của giới trưởng giả tỉnh lỵ Mỹ Tho miền Nam Việt Nam chính là nhà của ông tiến sĩ Trần Văn, Hiệu Trưởng trường Trung và Tiểu học Mỹ Tho.

Ông là một trong ba nhà trí thức trong vùng, uyên thâm nho học lẫn Tây học. Một người thật quý phái, dễ mến, tính tình hiền hậu. Cho nên ông được mọi người thương yêu ngưỡng mộ, ngay cả học trò.

Dù vậy tên tuổi ông vang dội khắp nơi là nhờ con gái của ông, tên là Trần Thu Vân. Nàng là một giai nhân nổi tiếng thời bấy giờ và là một cô gái được giáo dục toàn vẹn trí đức.

Bất cứ ở đâu, dù chốn tư gia hay quán khách, trong các buổi lễ hay các cuộc tập họp gia đình, nơi nào có cuộc tụ họp đông đảo là nơi đó thiên hạ bàn về nhan sắc của Trần Thu Vân. Đương nhiên người ta nôn nao muốn biết ông Trần Văn sẽ gả cô con gái đẹp cho ai?

Cũng vì từ mùa hè năm ngoái Thu Vân đậu tú tài nên nhân dịp lễ sinh nhật thứ 18 của con gái, ông Trần Văn mời khách khá đông để giới thiệu ái nữ. Từ đó có rất nhiều chàng trai si tình và đến nhà xin hỏi cưới. Dĩ nhiên họ là thành phần

con nhà giàu có, hoặc con nhà quan... và đều những chàng trai học cao, có địa vị trong xã hội.

Thế nhưng một năm qua Thu Vân vẫn chưa chọn ai là chồng tương lai cho mình.

Bất thần sáng hôm ấy người trong xóm sững sờ nghe gia nhân ông Trần Văn cho biết gia chủ đang tổ chức tiệc cưới. Và người đẹp Thu Vân kết hôn với Lê Thy, con trai của bà goá phụ Lê Thân, một gia đình nghèo, sống với nhờ cửa tiệm bán tạp hoá gần trường học.

Lễ cưới hầu như không mời ai, ngoài thân quyến của hai gia đình. Có lẽ ông bà Trần Văn cũng biết cuộc hôn nhân này không có gì để phô trương, nên tổ chức lễ cưới thật âm thầm và đơn sơ. Dù vậy cô dâu và chú rể vẫn đến nhà thờ làm lễ và sau đó có một buổi tiệc nho nhỏ gia đình.

Tin người đẹp của tỉnh lý lấy chồng được loan đi thật nhanh và khi biết được người cô chọn là Lê Thy, thiên hạ đàm tiếu cười chê, nhất là những chàng trai từng si tình và cầu hôn Thu Vân thuở trước.

Lê Thy là bạn học cùng lớp với Thu Vân, cùng đậu tú tài một lượt, lớn hơn Thu Vân ba tuổi, hình hài cao lớn tuấn tú. Điểm nổi bật nhất của Lê Thy là vẻ ngang tàng khí phách của chàng trai hùng thế hệ mới, làn da ngăm ngăm đen, mái tóc bông bênh lãng tử...

Thu Vân yêu Lê Thy từ khi bắt đầu học Trung Học. Bởi đó mà nàng luôn từ chối những chàng trai khác đến cầu hôn. Sau cùng nàng thú thật với cha mẹ, nàng đã có bạn trai là Lê Thy và xin cha mẹ chấp nhận cho nàng được kết hôn với

chàng ta. Ông bà Trần Văn cũng không lạ gì gia đình họ Lê này.

Nguyên khi xưa cha của Lê Thy là Lê Thân vốn là cai trường. Ông ta chết vì tai nạn trong khi quét dọn nhà trường nên được chính phủ bù đền tiền nhân mạng. Ông Trần Văn cũng giúp thêm cho bà goá phụ Lê Thân một số tiền. Nhờ đó bà có được số vốn, mở một tiệm tạp hoá làm kế sinh nhai.

Hai người con trai của ông bà Lê Thân là Lê Thy và Lê Thanh cũng được sự giúp đỡ của ông Trần Văn để có thể tiếp tục đi học.

Ông Trần Văn thật là người tốt và cung chiều con gái. Nghe Thu Vân thú nhận đã yêu Thy và chọn Thy làm chồng, ông không nói một lời chống đối nào. Mặc dù ông thừa biết rằng chấp nhận cho con gái ông kết hôn với Thy là gia đình ông sẽ bị thiên hạ chê bai cười nhạo và con gái ông kết hôn với chàng trai gia đình nghèo, học hành chưa xong, nghề nghiệp chưa có, là cả một sự thiệt thòi!

Và sự thiệt thòi ấy bắt đầu từ việc tổ chức lễ cưới đơn sơ, gần như giấu giếm. Ông là người nổi tiếng trong tỉnh, giao thiệp rộng, nhưng ngày cưới của con không báo tin một ai!

Sau ngày cưới Lê Thy về sống nơi toà biệt thự của gia đình vợ, vì chưa có nghề nghiệp để có tiền thuê nhà riêng, cũng không thể đưa vợ về sống chung nơi nhà mẹ và em trai, bởi cửa tạp hoá vừa là chỗ ở vừa là chỗ mua bán, không còn phòng riêng cho đôi vợ chồng mới cưới.

Ông Trần Văn rất tế nhị. Ông dành riêng cho gái và con rể nguyên tầng lầu trên của toà biệt thự, có lối đi riêng, để Thy

tuy sống chung nhà với gia đình bên vợ vẫn tự do thoải mái như nhà riêng của mình.

Ông Trần Văn còn cung cấp tài chánh cho con gái và con rể chi dụng và sẵn sàng giúp Thy tiếp tục bậc đại học. Hai ngày sau lễ cưới, ông gọi Thy và Thu Vân đến trước mặt ông và vợ ông để bàn chuyện tương lai. Ông nói với Thy:

- Ba mẹ muốn cho con sang Pháp học ngành y khoa, vì nước mình thiếu nhiều bác sĩ. Vậy ý hai con thế nào?

Thu Vân mừng rỡ nói với chồng:

- Đi du học thích quá anh hỡ?

Thy mỉm cười, không nói gì. Ông Trần Văn thấy chàng rể lặng thinh, nghĩ con rể e ngại về chi phí ăn ở xứ người, nên mỉm cười:

- Con đừng thắc mắc việc hao tốn chi phí du học của con. Ta sẵn sàng đài thọ cho con mọi chi tiêu. Ba xem con như con ruột, vì ta chỉ có một đũa con gái. Tương lai của con cũng là của nó.

Thy đưa mắt nhìn ông mỉm cười, ngụ ý cảm ơn, song cũng không mở miệng nói tiếng nào. Thu Vân định ninh chồng thỏa thích lắm, nhưng vì quá cảm xúc mà không thốt được lời cảm tạ cha mẹ mình. Nàng vòng tay ôm lưng chồng, nũng nịu nói:

- Ba cưng anh Thy, cho anh đi du học, con ở nhà chắc buồn chết được! Hay là ba cho con cùng đi du học với anh?

Ông Trần Văn cười lớn:

- Đâu có ai đi du học mà dắt vợ theo? Đâu có chồng nào có vợ bên cạnh mà học hành được? Phải vậy không Thy?

Thy lại mỉm cười. Bà Trần Văn chỉ có cô con gái, bà không muốn xa con, nghe chồng không muốn con gái đi du học, bà mừng lắm nói với con gái:

- Học bác sĩ chỉ sáu bảy năm, không lâu lắm đâu! Hai con còn quá trẻ, Thy cần đi du học để có nghề nghiệp, con đi theo làm bạn tâm trí nó, không tốt lắm đâu!

Thu Vân nói là nói vậy, sự thật trong lòng không có ý muốn cha mẹ phải hao tốn cho vợ chồng nàng, nếu cả hai du học. Nàng mỉm cười trấn an cha mẹ:

- Con nói đùa thôi! Sự thật con làm biếng lắm! Để anh Thy học thay con, sau này anh trở thành bác sĩ người ta cũng gọi con là bà bác sĩ vậy!

Nàng nheo mắt hỏi chồng:

- Phải đúng như vậy không anh Thy?

Thy vẫn nụ cười cố hữu! Thu Vân nói tiếp với vẻ mặt nhí nhảnh:

- Anh thấy làm đàn bà khoẻ không? Không cần luyện óc mài tâm vẫn thành danh!

Ông Trần Văn nghe con gái nói, mắng yêu:

- Con bé này láu lỉnh quá!

Ông quay sang nói với Thy:

- Để ba lo việc xuất ngoại cho con. Có lẽ vài tháng sau con có thể rời xứ đi qua Pháp hoặc Thụy Sĩ. Thụy Sĩ ngành y khoa cũng nổi tiếng lắm.

Thy vẫn lặng thinh với nụ cười trên môi. Cuộc bàn bạc từ đầu đến cuối chỉ có ông Trần Văn, vợ ông và con gái ông nói. Thy y như người ngoài cuộc, dù câu chuyện dính líu đến chàng!

Ông Trần Văn có chút ngạc nhiên về thái độ của chàng rể, song ông nghĩ: “Có lẽ tính Thy ít nói, hơn nữa rể mới bao giờ cũng e dè với cha mẹ vợ”.

Vì nghĩ thế nên ông càng thương con rể, thâm tâm không có chút ân hận nào việc gả Thu Vân cho Thy. Ông tự nhủ:

- Thy tuy là con nhà nghèo, nhưng tính tình hiền hậu ít nói, con gái ta có người chồng như thế cũng tốt. Bây giờ ta chỉ cần lo cho nó có nghề nghiệp khá là có thể hãnh diện với đời.
